

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Lüderi Menckenii, IC. Facult. Iurid. Lipsiensis Ordinarii
Tractatio Synoptica Institutionum Iuris Iustinianearum
Theoretico-Practica**

Mencke, Lüder

Lipsiae, MDCCXXXV

VD18 11839880

Tit. XXV. De Codicillis.

urn:nbn:de:gbv:45:1-18253

postea voluntate confirmentur. Sed Divi Severus & Antoninus rescripserunt, ex iis codicillis, qui testamentum præcedunt, posse fideicommissum peti, si appareat, eum, qui testamentum fecit, a voluntate, quam in codicillis expresserat, non recessisse.

Materia.

*Ex Scævola.
l. 76. ad
Sc. Tre-
bell.*

2. Codicillis autem hereditas neque dari, neque adimi potest: ne confundatur jus testamentorum & codicillorum: & ideo nec exhereditatio scribi. Directo autem hereditas codicillis neque dari neque adimi potest: nam per fideicommissum hereditas codicillis jure relinquitur. Nec conditionem heredi instituto codicillis adjicere, neque substituere directo quis potest.

*Ex Marc.
l. 6. de jur.
Codic.*

Numerus & solennitas.

3. Codicillos etiam plures quis facere potest: & nullam solennitatem ordinationis desiderant.

I.

Codicilli sunt ultima voluntas, in qua absque heredis institutione & solennitate ordinationis alicui hereditas vel ejus pars, vel res singularis, relinquitur a l. 6. l. 20. ff. l. 7. C. b. Hi originem habent ex eo, quod illorum usum in persona Lentuli admisit Augustus, posteaque, Trebatii aliorumque Jurisconsultorum suffragio accedente, maxime ob utilitatem eorum in peregrinationibus, codicilli approbari coeperunt. Pr. I. h. J. b.

II. *Codicilli dividuntur in conditos 1) cum testamento, qui sunt accessiones testamenti, heredemque institutum plerumque onerant; sive post testamentum, sive cum ipso testamento, sive ante testamentum, facti sint, dummodo appa-*

appareat eum, qui Testamentum faci, a voluntate, quam Codicillis expresserat, non recessisse. §. 1. I. h. §. I. J. h. l. 3. C. eod. 2) *sine testamento*, quæ hæredes ab intestato venientes plerumque onerant, §. I. J. h. e. g. legatis, l. f. ff. h. fideicommissis. l. 3. ff. h.

III. *Codicilli sunt voluntate declarata* 1) *verbis precariis, ratione hæreditatis data*, (legata recte distribuuntur verbis imperativis. l. 14. ff. h.) Directo enim codicillis hæres neque institui, neque exhæredari. (ita resp. E. J. L. M. April. 707.) neque substitui, (ita resp. E. J. L. M. Mart. 707.) neque instituto conditio adjici, sed per fideicommissum hæreditas relinqui, potest. §. II. §. 2. I. h. J. h. (a) 2) *Citra solennitatem eam, quæ in testamento exigitur*, j. §. III. J. h. proinde requiruntur saltem 5. testes, codicillis uno actu condendis accedentes. l. f. §. f. C. h. t. 3) *Sive in codicillo uno sive pluribus*, §. III. J. h. quod si- §. 3. I. h. cus est in testamento. l. 19. ff. d. testam. mil.

IV. Codicilli pro affini agnoscunt *clausulam codicillarem*, & est enixæ voluntatis declaratio, qua testator desiderat, testamentum suum, si subsistere nequeat tanquam testamentum, valere ut codicillum s. *omni meliore modo*. l. 29. §. 1. ff. qui testam. fac. poss.

(a) *Codicillis hæreditas directo neque dari neque adimi potest*. §. II. J. h.

TIT. II.

*De Legitima Agnatorum Successione:**Secundus ordo heredum legitimorum.*

SI nemo suus heres, vel eorum, quos inter suos heredes Prætor vel Constitutiones vocant, extat, qui successionem quoquo modo amplectatur; tunc ex Lege duodecim Tabularum ad agnatum proximum pertinet hereditas.

De agnatis naturalibus.

1. Sunt autem agnati (ut primo quoque libro tradidimus) cognati per virilis sexus personas cognitione conjuncti, quasi a patre cognati. Itaque ex eodem patre nati fratres agnati sibi sunt, qui & consanguinei vocantur: nec requiritur, an etiam eandem matrem habuerint. Item patruus fratris filio, & invicem is illi agnatus est. Eodem numero sunt fratres patruales, id est, qui ex duobus fratribus procreati sunt, qui etiam consobrini vocantur. Quæ ratione etiam ad plures gradus agnationis pervenire poterimus. Ii etiam, qui post mortem patris nascuntur, jura consanguinitatis nanciscuntur. Non tamen omnibus simul agnatis dat Lex hereditatem: sed iis, qui tunc proximio gradu sunt, cum certum esse cœperit, aliquem intestatum decessisse.

De adoptivis.

2. Per adoptionem quoque agnationis jus consistit: veluti inter filios naturales, & eos, quos pater eorum adoptavit. Nec dubium est, quin ii improprie consanguinei appellentur. Item si quis ex ceteris agnatis tuis, veluti frater, aut patruus, aut denique is, qui longiore gradu est, adoptaverit aliquem, agnatus inter suos esse non dubitatur.

De